

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Series Romanorum Pontificum Cum Reflexionibus
Historicis**

Kolb, Gregor

Augustæ Vindelicorum, 1727

VD18 14497719

Positiones Historicæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70934)

(o)(o)(o)

XIX

POSITIONES HISTORICÆ.

- I.
- V**eri Romani Pontifices numerantur solum 224.
- II.
- Ex horum numero fuerunt in Divorum Catalogum relati minimùm 74.
- III.
- Ex tanto numero haud plures fuerunt vitiosi, quàm 8. 9. aut 10.
- IV.
- Singuli duodenarii Roman. Pontificum minimè dederunt majus scandalum, quàm dedit ipse Apostolorum duodenarius.
- V.
- Quòd Sedes Pontificia fuerit constanter à Superis conservata, demonstravit Deus miraculis plurimis.
- VI.
- Ex vitiosis Pontificibus plerique fuerunt intrusi, non verò vocati.
- VII.
- Nec Germania, nec Gallia, nec Hispania, nec ullum aliud ab Italia distinctum regnum Pontificiæ Sedis locum stabiliter sibi vendicet.
- VIII.
- Ad Pontificatum ritè gubernandum fuerunt hætenus omnium maximè idonei Itali.
- IX.
- Ad Pontificatum ritè sustinendum, exceptis Italis, hætenus præ nationibus aliis idonei fuerunt Germani.
- X, Nul-

X.

Nullus Summorum Pontificum fuit unquam jure aut validè constitutus ab Imperatoribus.

XI.

Nullusetiam Pontificum fuit à solo Populo validè electus.

XII.

Ex Clericis in Pontifices electi sunt plurimi, & ex Monachis non pauci: atamen ex his vel illis plures eligi expediat, esto Problema.

XIII.

D. Gregorius M. certò est in Pontificem electus ex Ordine D. Benedicti.

XIV.

Profuit plerumque eos eligere in Pontifices, qui in Curia Romana fuerunt plurimùm versati.

XV.

Profuit plerumque nec admodùm senes, nec juvenes in Pontifices eligere.

XVI.

Ex futuris Romanis Pontificibus quempiam ad vel supra annos Petri ascensurum facilè, haud firmiter sperare datur.

XVII.

Constantinus M. Romæ à D. Sylvestro, non verò Antiochiæ ab alio Sacerdote fuit baptizatus.

XVIII.

Constantinus M. Romano Pontifici probabiliùs fecit donationem in orbe toto notissimam.

XIX.

Quodsi donatio Constantiniana non fuisset facta, hoc tamen non obesse Romano Pontifici doceat Historia.

XX.

Romanorum Pontificum autoritate potissimùm Occidentis Imperium translatum est à Græcis ad Germanos.

XXI.

Absque Imperatorum Orientalium &c. injuria translatum est Occidentis Imperium in Carolum M.

XXII.

Is, qui potissimùm transtulit hoc Imperium, fuit D. Leo III. Pontifex.

XXIII.

Quòd soli Germaniæ Principes sint constituti Electores Imperii Romani, debet Germania potissimùm Romanis Pontificibus.

R. P. Kolb Series Pont. Pars III,

E e e

XXIV.

Positiones Historicae.

XXIV.

Electorum Germanorum in Imperio non fuit primus author Innocentius IV. cum Friderico II, Imperatore.

XXV.

Sed Gregorius V, Pont, cum Ottone III, Imp.

XXVI.

Haud alium, quàm ex natione Germana Principem in Imperatorem esse eligendum, judicârunt & curârunt etiam illi Pontifices, qui in Germania non sunt nati & educati.

XXVII.

Fœdus amicitiae inter Romanos Pontifices & Imperatores toti Ecclesiae & Imperio semper profuit,

XXVIII.

Ex Imperatoribus Germanis cum Romanis Pontificibus consenserunt illi maximè, qui sunt de Caroli M, & Rudolphi Habsburgici stemmate,

XXIX.

Ut Romanis Pontificibus debitum honorem omnes nationes & populi exhibeant, etsi deessent argumenta alia, meritò commoveri omnes deberent exemplis Imperatorum, Regum, Ducum, ac Principum, in toto terrarum orbe maximorum ac plurimorum.

XXX.

Dissensio inter Romanos Pontifices & Imperatores plùs nocuit tum Romanæ Ecclesiae, tum Imperio, quàm bella ab exteris hostibus illata.

XXXI.

Quòd nonnulli Romanorum Imperatorum in Occidente à Romanis Pontificibus dissenserint, causam suppeditârunt maximam mali Consilarii.

XXXII.

Plerique Imperatores & Reges, qui Pontifices Romanos persecuti sunt, vel nimis maturò, vel infelici aliàs fatò extincti sunt,

XXXIII.

Tristiores vitæ exitum sortiti sunt plerique Pseudo-Pontificum, exceptis iis, qui in tempore sapuerunt,

XXXIV.

Etsi ex Romanis Pontificibus non nisi tres nomine Magni vulgò appellantur, tamen plurimi eorum hoc nomine æquè digni sunt, ac fuerunt digni multi Imperatores, Reges, Duces &c, in orbe plurimi.

XXXV.

Positiones Historica.

XXXV.

Nomina hæc: *Supremus Episcopus, Episcopus Oecumenicus, Papa &c.* primis Ecclesiæ Seculis jam fuerunt usitata.

XXXVI.

Præ aliis nominibus propriis elegit Pontificum Series sequentia nomina: *Alexander, Benedictus, Bonifacius, Clemens, Gregorius, Joannes, Innocentius, Leo, Stephanus, Urbanus, &c.*

XXXVII.

Inter has nominum collectiones præ aliis fuerunt magis vituperati *Joannes*, laudati verò magis *Gregorius*.

XXXVIII.

Plerique Romanorum Pontificum valde excelluerunt Theologiâ & Jurisprudentiâ.

XXXIX.

An Romanis Pontificibus plus profuerit Theologia, an Jurisprudentia, esto problema.

XL.

Fuerunt Rom. Pontificum alii prudentiâ, alii doctrinâ excellentissimi.

XLI.

Plus tamen iisdem Pontificibus profuit insignis prudentia, quàm scientia prorsus eximia.

XLII.

Inter Romanos Pontifices fuerunt multi, qui Jure etiam Civili erant instructissimi.

XLIII.

Utrùm Romanis Pontificibus Juris Civilis peritia, an Romanis Imperatoribus Juris Canonici notitia fuerit hætenus necessària aut utilis magis; sit problema.

XLIV.

Inter Rom. Pontifices fuerunt præstantissimi Medici, Philosophi, Oratores, Poëtæ &c.

XLV.

Concilia Oecumenica omnino approbata numerârunt Pontifices XVIII.

XLVI.

Supra hæc omnia Concilia fuit Romanus Pontifex.

XLVII.

Etsi inter Germaniæ urbes Constantia multum gloriari possit ob Concilium Constantiense, parum tamen gloriatur Bailea ob conciliabulum Basileense.

Ecc 2

XLVIII.

Positiones Historicae.

XLVIII.

Et si Romani Pontifices ferè 40. vel manifestæ hæreseos, vel erroris gravissimi insimulentur ab Heterodoxis, nullus tamen ex iisdem ullius hæresis, vel etiam erroris Ecclesiæ communis est reus. Hinc

XLIX.

Non erravit D. Anacletus, quòd monumentum ossibus D. Petri constituerit. Vide fol. 25.

L.

D. Alexander I. non fuit author Benedictionum; & etiam si harum author fuisset, non errasset. Vid. fol. 27.

LI.

Non erravit D. Telesphorus præcipiendo jejunium; instituendo tria sacra in festo Nativitatis Domini, & alios ritus introducendo. Vid. fol. 28.

LII.

D. Zephyrinus in Montanistarum errores non incidit. Vid. fol. 39.

LIII.

D. Urbanus Sacramentum Confirmationis certò non instituit. Vid. fol. 40.

LIV.

D. Pontianus & D. Cornelius circa Evcharistiæ Sacramentum errorem ullum non docuit. Vid. fol. 41. &c.

LV.

D. Marcellinus verè idololatra non fuit. Vid. fol. 42.

LVI.

Nec Liberius, nec D. Felix verè in hæresin Arianam consensit. Vid. fol. 51.

LVII.

Innocentius I. non erravit circa Pœnitentiæ Sacramentum; nec circa Baptismum; nec circa Sacerdotium. Vid. fol. 61. &c.

LVIII.

D. Coelestinus hæresi Nestorianâ nequaquam fuit infectus. Vid. fol. 62.

LIX.

D. Leo non docuit, Matrimonium esse dissolubile. Vid. fol. 62. &c.

LX.

D. Gelasius non docuit, cum Carne Christi manere in Sacramento panem verum; bene tamen docuit & præcepit, ne sumatur Evcharistiæ species sine altera etiam à laicis. Vid. fol. 63. &c.

LXI. Ana.

Posiciones Historice.

LXI.

Anastasius non erravit, quòd communionem Photini & Acacii hæreticorum non vitaverit; bene etiam approbavit Ordines & Baptismum ab Acacio collatos. Vid. fol. 64.

LXII.

Vigilius licet fortè errarit ex respectu Theodoræ Imperatricis ante Pontificatum, minimè tamen erravit in suo Pontificatu.

LXIII.

Gregorius M. minimè per errorem, sed ritè docuit, Confirmationis Sacramentum posse aliquando à simplici Sacerdote conferri. 2. Idem minimè fuit author Ceremoniarum in Ecclesia Romana nunc usitarum. 3. Minimè etiam ipse Purgatorium, ut ajunt, instituit.

LXIV.

Honorius I. Monothelitarum errores nec docuit, nec probavit. Vid. fol. 96.

LXV.

D. Martinus non docuit, negandam esse veniam Presbyteris post susceptos Ordines peccantibus. Vid. fol. 97. 98.

LXVI.

Sabinianus cereorum in Servitiis Divinis accensorum usum haud primus introduxit. Vid. fol. 97.

LXVII.

Bonifacius III. non fuit inter Pontifices primus, qui *Episcopus Oecumenicus* fuerat vocatus. Vid. fol. 99. seq.

LXVIII.

D. Gregorius III. nec erravit circa Ordines Sacerdotum, nec circa vinculum conjugatorum. Vid. fol. 114. 115.

LXIX.

Cultus SS. Imaginum Seculò VIII. minimè, nec etiam à Pontificibus Romanis introductus fuit. Vid. fol. 117.

LXX.

Nicolaus I. Pont. non erravit in doctrina de Baptismo in solo *JESU nomine* conferendo. Vid. fol. 136.

LXXI.

Error Stephani VII. & Sergii III. circa personam Formosi Pontificis commissus non obest ulli Pontificum aut Ecclesiæ. Vid. fol. 137. seq.

Ecc 3

LXXII.

LXXII.

Quidquid de Joanne *Papissa*, ut vocant, conscripserunt quicumque demum Scriptores, evidenter est fabula. Vid. fol. 140.

LXXIII.

Nicolaum I. fuisse authorem primum, qui prohibuit Sacerdotibus Matrimonia, non minus est fabula. Vid. fol. 144.

LXXIV.

Et si Seculum X. comparatum cum reliquis Pontificum Seculis dici queat ferreum, aut plumbeum, tamen inter 23. Pontifices ejusdem Seculi non nisi 4. fuerunt, qui maculam asperserunt Sed. Pontificiæ. Vid. *Secul. X. cum Reflex.*

LXXV.

Idem Seculum X. comparatum ad Seculum XVI. potest dici Germanis aureum, aut argenteum. Vid. *Reflex. utriusque Seculi.*

LXXVI.

Sylvestrum II. fuisse magum; Benedictum VIII. nigricanti equo insidentem post fata apparuisse; Gregorio VI. per Simoniam fuisse coemptam dignitatem Pontificiam, sunt merissimæ fabulæ. Vid. fol. 175. & seq.

LXXVII.

Gregorius VII. nec fuit hæreticus, nec necromanticus, nec seditiosus, nec Simoniacus &c. sed certè numerandus est inter Pontifices laudatissimos. Vid. fol. 176.

LXXVIII.

Alexander III. nec erravit in doctrina de testamentis, nec de Matrimonio. 2. Pari modo non erravit Coelestinus III. in doctrina de conjugio cum sponsa in hæresin lapsa inito. Vid. fol. 214.

LXXIX.

Idem Alexander non excepit Fridericum Oenobarbum Imp. sequentibus verbis: *Super aspidem & basiliscam ambulabis &c. ibid.*

LXXX.

Hadrianus IV. haud à musca guttur subito occupante fuit suffocatus. Vid. fol. 219.

LXXXI.

Innocentius III. non erravit circa doctrinam ex Deuteronomio traditam, 2. nec circa S. Synaxin Laicis sub specie panis duntaxat porrigendam. Vide fol. 238. &c.

LXXXII.

Certissime fallum est, quòd idem instituerit Confessionem, ut vocant, Auricularem. Vid. fol. 240.

LXXXIII.

Positiones Historicae.

LXXXIII.

Nec Innocentius IV. nec Alexander IV. nec Clemens IV. suaserunt Suevorum Ducum fundi sanguinem, aut quemquam illorum occidi. Vid. fol. 243. & 244. seq.

LXXXIV.

Nicolaus III. nec fuit author, nec adjutor illius stragis, quam *Vesperas Siculas* vocârunt. Vid. fol. 246.

LXXXV.

Bonifacius VIII. nullis fraudibus sibi comparavit Sedem Pontificiam. 2. Idem non fuit morte lugubri extinctus. 3. Nec tempore Jubilæi pecuniis noxarum veniam vel vendidit, vel vendi permisit. Vid. f. 247. & c.

LXXXVI.

Benedictus XI. dictus XII. per summam injuriam accusatur plurimum criminum. Vid. fol. 267.

LXXXVII.

Innocentius VII. non fuit *crudelis*, imò nec *injuriosus* in cives Romanos, quorum aliqui capite plexi, alii de fenestris fuerunt præcipitati. Vid. fol. 299.

LXXXVIII.

Joannes XXI. dictus XXIII. non fuit à noctua impeditus à Concilio Romæ inchoando. 2. Nec ipse negavit vitam futuram, aut *Carnis Resurrectionem*. Vid. fol. 300.

LXXXIX.

Martinus V. non expulit Joannem Gerson in exilium Lugdunum. Vid. fol. 301.

XC.

Eugenius IV. nec fuit justè depositus à Concilio Basileensi, nec potuit deponi. Vid. fol. 305.

XCI.

Æneas Sylvius dudum ante suum Pontificatum deseruit partes Concilii Basileensis. Vid. fol. 305. & seq.

XCII.

Paulus II. non odit literatos verè tales, nec hos vocavit hæreticos. Vid. fol. 307.

XCIII.

Julius II. non fuit blasphemus in Deum. Vid. fol. 345.

XCIV.

Leo X. Sacra Biblia non dixit esse librum fabulis refertum. Vid. fol. 346.

XCV.

Positiones Historice.

XCV.

Plus æquò certè non persecutus est Lutherum. Vid. fol. 347.

XCVI.

Indulgentiæ etiam plenariæ fuerunt in usu antiquissimæ Romanæ Ecclesiæ.
Vid. fol. 249.

XCVII.

Non minùs in usu Ecclesiæ antiquissimæ fuit severa anathematis sententia.
Vid. fol. 374.

XCVIII.

Quæ de Clemente VII. Paulo III. Julio III. Marcello II. & Sixto V. ab Heterodoxis conscripta fuerunt, pleraque sunt commenta inanissima.

XCIX.

Pari modo, quæ de Paulo V. Gregorio XV. Innocentio X. & Alexandro VII. non Catholici authores posteris reliquere, sunt fallacissima.

C.

Etsi aliqui ex Romanis Pontificibus fuerint vitiis obnoxii, nullus tamen malitiâ superavit Lutherum, teste Historia certa. 2. Hinc æquiosi jure secundùm descriptionem Antichristi Lutheranam &c. ipse Lutherus est, aut dici potest Antichristus.

F I N I S.

